

FINESTRA D'OPORTUNITAT

Qui és el terrorista?

per Helena Cardona ([@HelenaCardona](#))

Com un pop, el **terrorisme islàmic** estén els seus tentacles per guanyar nous adeptes i regions. És un **terrorisme globalitzat**, amb ramificacions en diferents regions del món, una veritable plaga global. Per la quantitat d'actors i països afectats, es tracta d'una qüestió gairebé inabastable, i moltes preguntes no tenen resposta.

Per exemple, qui beneficien els atacs? **La majoria de les víctimes són musulmanes** –els números canten– i els **principals escenaris de la barbàrie són l'Orient Mitjà, el Magreb i els països africans**. La següent pregunta seria qui finança aquests grups, i per últim i no menys important qui els proporciona les armes.

L'ús de la religió només és això, una **utilització basta de la fe musulmana**, una excusa per justificar l'existència d'aquestes organitzacions criminals, que **no tenen cap ideologia política ni proposta social més enllà del fonamentalisme islàmic**. Aquests grups sorgeixen en situacions de conflicte i en treuen profit per crear més caos i imposar el terror.

La hipocresia amb què operen aquests grups només respon a la voluntat de complicar i dividir societats. En posaré dos exemples recents:

1. Abans de setmana santa, **Al Shabab** va atacar la **Universitat de Garissa** (Kenya), on va separar els cristians dels musulmans, va matar els primers i va deixar il·lesos els segons. Això no és nou: recentment en els atacs a **Kenya** separen uns i altres per mostrar qui és l'enemic. De totes maneres, això seria més creïble si Al Shabab no es fes un fart de matar musulmans a **Somàlia** (vaja, si ets musulmà a Kenya tens més sort que si ets musulmà a Somàlia).

2. **Boko Haram**, de Nigèria, que recentment va jurar lleialtat a l'**Estat Islàmic** (o ISIS, o Daesh), ha assassinat milers de víctimes del nord del país, on hi viuen majoritàriament musulmans. En les darreres eleccions, després d'un any sanguinari, la població nigeriana ha preferit votar un candidat musulmà amb mà ferma per lluitar contra aquesta colla de bàrbars. El president **Buhari**, originari del nord del país i de fe musulmana, ha promès que "no escatimarà esforços" en la lluita contra Boko Haram.

La violència islamista també ha fet moltes víctimes [sirianes](#), líbies, iraquianes i afganeses. Musulmans matant musulmans, uns perquè són sunnites, altres perquè són xiïtes i uns altres més perquè passaven per allà. I ara pregunto: **podem imaginar grups israelites assassinant milers de jueus i gravant-ne en vídeo les massacres?**

Crida l'atenció la **gran capacitat comunicativa** que tenen aquests grups criminals. Si més no és una paradoxa que uns individus que rebutgen el progrés i voldrien tornar als valors de l'edat mitjana facin servir internet i gravin escenes d'**estil hollywoodià**. Com diu l'investigador del CIDOB **Moussa Bourekba**, l'Estat Islàmic (o **Daesh**) s'ha convertit en **una marca, un símbol** que atrau. **Al-Qaida** i Daesh, malgrat les diferències i disputes internes, creixen gràcies a la misèria i les desigualtats econòmiques.

Com hem vist recentment, els militants occidentals que decideixen unir-se a Daesh i Al-Qaida són principalment **individus que no troben sortida a les seves societats**. Per la seva banda, Boko Haram opera al país més ric de l'Àfrica, **Nigèria**, on les **desigualtats són cruelment desestabilitzadores**, ja que els dividends del petroli (i d'altres recursos) només es reparteixen entre uns quants. Per últim, Al Shabab neix en, i controla, un **estat fallit** com és Somàlia, on no hi ha cap autoritat governamental. L'exèrcit kenyà intenta mantenir la pau però de moment només ha provocat la ira d'Al Shabab, que ha perpetrat atacs mortals i té

amenaçades zones costeres kenyanes, on el turisme és la principal font d'ingressos de la població.

Al gener, la periodista **Nazanin Armanian** es preguntava al diari Público ¹ per què el terrorisme gihadista està en connexió amb l'Afganistan, el Pakistan, l'Aràbia Saudita, l'Iraq, el Iemen i Turquia, si tots ells són aliats dels EUA. I tot això sense que la ONU actuï contra ells.

El caldo de cultiu del terrorisme islàmic es troba en la misèria i la desigualtat. **El terrorisme és conseqüència d'una situació concreta i es fa fort quan una regió es troba desemparada econòmicament i política.** En comptes de posar-nos les mans al cap per les atrocitats comeses pels terroristes, hauríem de girar la mirada envers aquells estats que, amb polítiques nefastes, han contribuït a la situació en què es troben l'Iraq, l'Afganistan, Líbia i Síria, i a la misèria forçada en què es troben Somàlia, el nord de Nigèria i l'est de Kenya. Qui és més terrorista: qui agafa una arma desesperadament o qui espolia els recursos d'un país?

Imatge de portada: Caricatura del sud-africà Zapiro, publicada a The Times el setembre de 2013.

¹ Armanian, N., "Yemen entre Al Qaeda, neosocialistas, China e Irán", a *Público*, gener 2015